

El llenguatge

1/IV/1978

Encara (I)

Un terme gramatical que, amb l'ús, ha desenvolupat considerablement la seva capacitat expressiva és l'adverbi encara. Originàriament mot temporal, indicant la no cessació d'una acció o procés —o, amb l'adjunció de negació, que en un moment determinat aquesta acció no ha començat o no s'ha esdevingut— l'usem, en la seva funció més pròpia, en oracions com ara són encara l'espero o Encara no ha vingut. Però desmarcant-se progressivament d'aquesta funció temporal, també ens permet oracions com Li diuen que sí i encara es queixa. Hi havia aquell, aquell altre i, encara, el de més enllà i En va dur un centenar encara no (oració que pot competir avantatjosament amb En va dur menys d'un centenar. I, encara, pot tenir el valor d'una oració interjeccional, ja que, efectivament, Encara! pot equivaler a Encara no ha anat tan malament com temíem. I per si tot això no fos prou, amb l'adjunció del terme conjuntiu que ha originat la que és potser la més usual, podríem dir la generalment preferible, de les nostres locucions conjuntives concessives, que trobem en oracions com Encara que no vingut hi penso o Ho farà encara que li diguin que no.

Amb aquesta multiplicitat de funcions que aconsegueix amb una reconeguda eficàcia —ja que no mai no resulta afectat ni artificios— el mot encara ens resulta d'una gran utilitat i no vacil·lem a treure'n tot el partit. Podem afirmar que és una eina gramatical de primera. Però precisament en aquest conjunt de les qualitats que reuneix hi ha el perill, o el defecte, perquè si ens ayesem al seu ús sovintejat, ens trobem que, gairebé sense adonar-nos-en, el repetim en una mateixa oració, cosa que no toleren les beceroles de l'estil. Resulta ben fàcil, efectivament, que se'ns escapin, almenys en una primera redacció, oracions com Encara que ho neguin, encara els en queden molts o Encara trigara, encara que no sabem l'hora exacta, que demanen, certament, una revisió. Més fàcil de substituir la locució conjuntiva que no pas el mot temporal, les refariem així: Per més que no neguin, encara els en queden molts i Encara trigara, tot i que no sabem l'hora exacta.

Albert Jané